

[Else Zeuthen.]

holde mig fra at komme ind på enkelt-heder, som jeg må vente med at tage stilling til, til vi kommer til udvalgsarbejdet. Derimod er der nogle af de vigtigste principielle spørgsmål, som jeg gerne på mit parti vegne vil gøre nogle bemærkninger om.

Det er jo en kendsgerning, at hele denne gren af den sociale forsyrg i de seneste årtier har gennemgået en kolossal udvikling. Man behøver blot at tænke på antallet af juridiske og statsvidenskabelige medarbejdere, som landsnævnet og overinspektionen tæller i dag — det er henimod et hundrede tilsammen; jeg ved nok, at nogle af dem kun er deltidsbeskæftigede dér, men desuden er der som bekendt en række andre sagkyndige inden for de forskellige felter — og så sammenligne det med den beskedne begyndelse. Det er da naturligt at antage, at denne administration trænger til at blive grundigt gået efter i sømmene, hvad der jo også var meningen med ned-sættelsen af administrationsudvalget. Med hensyn til det fremkomne resultat, udvalgets to betænkninger, som jo i stor udstrækning ligger til grund for den højt-ærede ministers lovforslag, kan vi fra det radikale venstres side sige, at de indeholder en række ting, som vi hilser med glæde, medens der på enkelte områder efter vor mening trænges til en mere radikal løsning, en større administrativ forenkling.

Det er nemlig vigtigt, at en lovgivning, der på meget ømtålige områder har en så bred berøringsflade med store befolkningskredse, fremtræder så enkel som overhovedet muligt; det er af betydning både for de forældre, der berøres af den, og for alle dem, der arbejder i børneværnet. Jeg har selv personlig adskillige gange haft lejlighed til at høre folk beklage sig over vort systems indviklethed. Helt enkelt kan det jo aldrig blive, men mon det dog ikke kan blive noget enklere?

Vi er helt indforstået med forslaget om at lægge flere sager, f. eks. revision af børneværnsudgifter og bidragsudgifter, ud til amterne, der i forvejen forvalter så meget af den sociale lovgivning; det er en decentralisering, som vi finder helt i orden, og som næppe kan medføre nogen væsentlig

belastning for den amtskommunale administration.

Vi er også indforstået med forslaget om at omdanne overinspektionen til et direktorat i lighed med de andre direktorater under socialministeriet og med, at der overføres sager, som tidligere sorterede under landsnævnet, til dette nye direktorat. Spørgsmålet er, om der kan lægges yderligere sager ind under direktoratet dels fra landsnævnet, dels fra ministeriet, idet det dog står klart for os, at ministeriet må have de sager, som socialministeren har det parlamentariske ansvar for, de lovgivningsmæssige, de økonomiske og de principielle sager. Også dette vil vi gerne have drøftet nærmere i udvalget.

Landsnævnet skal ifølge lovforslaget væsentligt virke som ankeinstans for børneværnsudvalgenes afgørelser samt som formidlende organ i sådanne sager. Vejledningen for børneværnene kan jo udmærket udgå fra direktoratet og udøves gennem de konsulenter, som den højtærede socialminister foreslår indført for større områder. Jeg regner ligesom de to foregående ærede talere med, at vi nærmere må drøfte, hvor mange konsulenter man må forudse ansat. Men efter vor opfattelse vil hele landsnævnets virksomhed kunne indgå under direktoratet ganske analogt med, hvad vi har f. eks. i invalideretten, der på den ene side afsiger kendelser og på den anden side er et rent administrativt organ. Det er ikke, fordi der er meget at spare ved denne simplificering, men måske dog noget; der er næppe meget at spare, fordi det samme arbejde skal udføres og muligvis udføres af de samme mennesker, men ændringen vil efter vor mening i høj grad tjene til at skabe enklere linjer for de almindelige borgere, som ellers vil fortsætte med at blande landsnævnet og direktoratet sammen. Den højtærede socialminister har ganske vist foreslået, at spørgsmålet om landsnævnets stilling skal tages op til revision om 5 år; men jeg kan ikke se, hvorfor man skal leve i fortsat uklarhed så længe.

Medens jeg er ved de ting, vi står tvivlende over for, vil jeg gerne sige et par ord om det af ministeren foreslåede økonomiske og pædagogiske udvalg, der blot er en ud-